

Сценарій свята до Дня української писемності і мови

«Слово наше рідне – слово українське»

Звучить музика (Т.Петриненко «Україна»)

Учні виходять на сцену

1 -й учень

Земля моя, найкраща і єдина!

Я спів твій серденьком своїм ловлю!

Моя найкраща в світі Україна,

Я щиро й віддано тебе люблю!

2-й учень

Мій край чудовий — Україна!

Тут народились ти і я.

Тут над ставком верба й калина,

Чарівна пісня солов'я.

3-й учень

Все найдорожче в цілім світі,

Бо тут почався наш політ

Цвітуть волошки сині в житі,

Звідсіль ведуть дороги в світ.

4-й учень

А найдорожча рідна мова —

Джерельцем радісно дзвенить.

І мила пісня колискова,

Чумацький Шлях кудись зорить.

5-й учень

Усе найкраще і єдине,

І радощі усі, й жалі...

Мій рідний краю, Україно!

Найкраще місце на землі!

6-й учень

Всіх нас єднає рідна мова

Всіх, хто живе у цім краю.

Вона прекрасна, світанкова,

Я в ній свою наснагу п'ю.

7-й учень

Бо наша рідна мова-мати,

Снагу і силу нам дає.

Нам стежку в світ дано топтати,

Поки в нас рідна мова є!

(Звучить музика.)

1 -й ведучий. Доброго дня вам, шановні друзі! Вітаємо вас на святі рідної мови! Віримо, що у цій залі зібралися щирі українці, котрим не байдужа доля рідного слова.

2-й ведучий. 9 листопада — День української мови та писемності. Ми хочемо долучитися до урочистого відзначення цієї славної дати, спробуємо переконати своїх ровесників, що мова — це безцінний дар, який треба шанувати, як батька і матір, родину і батьківщину..

1-й ведучий. Ми — українці. Живемо у вільній незалежній державі — Україні. Розмовляємо рідною державною мовою. А мова в нас красива і багата, мелодійна і щира, як і душа нашого народу.

2-й ведучий. Земля українська стародавня, така ж давня, і наша мова. Учені довели, що вік нашої мови — 7 тисяч років. З покоління в покоління, в часи розквіту та падіння передавали нам предки цей скарб. Народ плекав рідну мову у піснях, легендах, переказах і передавав від роду до роду, щоб не загинула.

1-й ведучий. Для нас рідна мова — це не тільки дорога спадщина, яка об'єднує в собі народну мудрість, вироблену десятками й сотнями поколінь. Це наша гордість, бо все, що створено нею, увійшло в скарбницю загальнолюдської культури.

2-й ведучий. Весь світ віддає шану великим володарям українського слова — Т. Шевченкові та Франкові, Лесі Українці та Коцюбинському, Нечуєві-Левицькому та Сковороді, Котляревському та багатьом іншим майстрам слова, що довели милозвучність та багатство мови, щоб передати прийдешнім поколінням цей дорогоцінний скарб, гідну покоління спадщину, котру треба примножувати та оберігати.

1 -й ведучий. Я цілком згодна з тобою, бо нещодавно прочитала слова Ушинського: «Відберіть мову — і народ уже більше не створить її, нову батьківщину навіть можна створити, а мову — ніколи; вимерла мова в устах народу — вимер і народ».

(Звучить музика.)

2-й ведучий. Ми можемо багато говорити про мову та її красу, але думаю, що переконливіше будуть звучати поезії. Пропонуємо вашій увазі поетичні перлини про мову.

Чтець 1

Яка ж багата рідна мова!

Ти містиш просто безліч знань!

Тож мову вчи і прислухайся

До того, як вона звучить.

І розмовляти так старайся,

Щоб всім її хотілось вчить!

Вона ж у нас така багата,

Така чарівна, як весна!

І нею можна все сказати.

І найрідніша нам вона!
А мову знаючи, здобути
Увесь чарівний світ у ній!
Вона барвиста і чудова
І кривдити її не смій!
Вона про все тобі розкаже,
Чарівних слів тебе навчить,
Усе розкриє і покаже.
Як правильно у світі жить.
В ній стільки слів, що й не збагнути!

Чтець 2

Моя найкраща в світі мова!
Тож в цьому світі гомінкому
І рідна, й мила над усе.
Я рідну мову пронесу.
Чарівну, ніжну, світанкову!
Як скарб великий і безцінний.
Бо ж поки є вона у нас,
1 відкриває все у ньому:

Народ ми вільний, незборимий,
І велич, радість і красу.
Ми — українці, в добрий час!

Чтець 3

Так, рідна мова — це душа народу,
Його поезія і пісня, і казки.
Оспівує він нею всю природу,
Несе в своєму серці залюбки.
Бо в ній усе — і рушники з квітками,
І хліб та сіль, як гості на поріг.

Й свята Мадонна — мати з діточками,
І Матір Божа — вічний оберіг.
І верби, що схилилися на воду,
Калини цвіт, дівочий ніжний спів.
Все те найкраще, що в душі народу,
Про що віками мріяв, що любив.
В садку вишневім засміялась хата,
З дітям за руку — мати молода...
О! Мово рідна, щира і багата —
Потрібна, як повітря і вода!
Як хліб і сіль, як росяне світання.
В тобі живуть такі прекрасні слова!
Любов і добрість; трепетне кохання.
Ти вічна, мово, щира і жива!

2-й ведучий. Ми переконалися, що поетичною мовою можна все змалювати й охарактеризувати: чарівні картини природи і людські почуття, найпершу гаму барв та гармонію людських стосунків.

1 -й ведучий. Все-все можна сказати рідною мовою, навіть писати вірші, всі слова у яких починалися б з однієї букви! Хочете почути? Пропонуємо вам послухати вірш, у якому всі букви починаються з літери «С».

Чтець 1

Сад спочиває, спить спокійно,
Ставок старенький стуманів.
Стежина - стежка самостійно
Снує собі серед садів.
Світанок синій струменіє,
Сосна світлішою стає,
Серпанок світиться світліє.

Сон сновидіннячко снує.

Світ стрепенувся. Скільки спати?

Співають сотні солов'їв!

Скоренько стало скрізь світати.

Стрижі стрілою! Сонце! Спів!

Сміється сонце, світить, сяє!

Стрічає сонечко сосна.

Сопілка, скрипочка співає,

Співає серденька струна.

2 -й ведучий. Мова — це показник культури людини. Недаремно говорять:

«Заговори, щоб я тебе побачив». Зречення рідної мови, зрештою, призводить не тільки до мовної деградації, а й до самознищення особистості.

1-й ведучий. Шкода, правда, що дехто не бачить цього. Інколи стаємо варварами рідному слову та культурі, немилосердно знівечуючи й власні душі.

Інсценізація поезії Володимира Сіренка «Балада про перевертня»

(Сільська хата. Біля воріт стоїть стара мати.)

Диктор. Ой за ворітоньками тітка Харитина. Билася, мов горлиця, виглядала сина.

Мати

Зранку виглядаю, лиш зоря заграла, А його не видно, а його немає..

Хлопчаком в Росію виїхав блукати. І забув дорогу до рідної хати...

Тільки прилітають із країв далеких щовесни до мене стомлені лелеки, Та іще дві ластівки під зруділу стріху. На легку розраду, на веселу втіху.

(У глибині сцени з'являється юнак, розігрується сцена зустрічі матері і сина.)

Диктор

І, почувши, мабуть, матері зітхання, Син таки приїхав рано, на світанні. Йде він через поле, йде він попід гаєм. Тітка Харитина з хати вибігає. І летить

назустріч, наче біла птиця, Простягає руки, чорні від землиці, До свого
серденька сина пригортає

Мати. Милий мій лебедику, як живеш?

(Син відсторонюється від матері) Син В общем я живу неплохо. Ну зачем
маманя эти слезы, вздохи...

Диктор.

Тітка зацікавилася.

Мати. Що це він белькоче?

(Під дикторський текст іде інсценізація)

Диктор. Уночі не спала, виплакала очі. А як засиніло у долинах зранку,
Відшукала в скринях нашу вишиванку. Випрала, на сонці вигріла сорочку,
Мов колись у біле одягла синочка Й повела за луки, у густу діброву, У
проміння щедре, у росу ранкову. Заспівали сину солов'ї про літо,
Посміхнулось небо, уклонились квіти, Закружляло всюди маєво зелене. Син
просяяв раптом і промовив...

Син. Нене! Вибач, нене!

2-й ведучий. Ось так з чемної мови, за якою чисті помисли, можливо, і
зародиться справжня дружба. А хто нехтує культурою рідної мови, потрапляє
в жалюгідне становище, хоча, на жаль, сам цього не усвідомлює.

1-й ведучий. Якщо у дитини є бажання, то їй все Під силу. І нехай сьогодні
продовжуються розмови про немодність українського, на все це можна
відповісти рядками поезії.

1-й ведучий. Коли осягаєш багатство рідної мови, мимоволі дивуєшся: який
все-таки могутній творчий геній нашого народу! Скільки синонімічних
рядків, яка гнучкість граматичних форм, глибина думок і почуттів у нашій
мові, образність, простота у загадках, прислів'ях, приказках.

Чтець 1

От прийшли ми у залу чудову.

Душу радує, вабить краса.

Бережімо природу і мову,
Світ навколишній, всі чудеса,
Що оточують зразу людину,
Як з'явилася тільки на світ.
Не зривайте останню-єдину
Квітку осені, радості цвіт,
Щоби справжніми бути людьми.
Пісню мами, її колискову,
Що уперше почули дітьми.
Все робіть, щоб річки не міліли,
І ліси хай піснями звучать.
І щоб мовою рідною вміли
Україну свою оспівать!

Чтець 2

Не цурайтесь мови, люди,
Рідного джерельця.
Хай вона струмочком буде,
Хай дійде до серця.
Хай вона в піснях лунає
Кожен день і в свято.
Соловейком хай співає
В українській хаті.
Бо ж така багата,
Українська мова,
Неповторна, і крилата,
І така чудова!
І цвіте у ній кохання,
Рушники з квітками.

Мрії наші і бажання,

Верби над ставками.

Найрідніше, сокровенне,

Найдорожче в світі.

І святкове, і буденне,

В ній — батьки і діти.

Не цурайтесь, люди, мови,

Не цурайтесь роду.

Як зачне рідне слово,

Не буде народу.

Звучить музика Т. Петриненка «Молитва за Україну»

Добрий день вам, любі люди!

Хай вам щастя-доля буде,

Не на день і не на рік,

А на довгий, довгий вік.

2-й ведучий Є багато країн на землі,

В них – озера, річки і долини...

Є країни великі і малі,

Та найкраща завжди – Батьківщина.

Вчитель. Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій мальовничій землі, на нашій славній Україні. Тут жили наші батьки – тут корінь роду українського.

Сьогодні ми зібралися, щоб сказати теплі і ніжні слова про нашу рідну українську мову.

Учень 1. Солов'їну, барвінкову -

Колосисту навіки –

Українську рідну мову

В дар дали мені батьки.

Берегти її, плекати

Буду всюди й повсякчас,

Бо ж єдина, так як мати, -

Мова кожного із нас.

Учень 2. Українка я маленька,

Україна – моя ненька.

В неї щира я дитина,

Добра, люба та єдина.

Учень 3. Я син України-неньки!

Українцем я зовуся.

Й тою назвою горджуся.

В мене вдача щира й сміла,
І відвага духа й тіла,
А яка ще пречудова
Українська в мене мова!

Учень 4. Українка я маленька,
українці батько й ненька.

На Вкраїні родилася,
в свою маму удалася.

Все, що рідне, я кохаю,
всім, хто рідний, помагаю,

своє ціню, свого вчуся

і до рідного горнуся.

Вчитель . Які чудові і теплі слова були сказані нашими наймолодшими учнями. Як добре, що вони люблять, цінують рідну мову і гордяться тим, що є українцями . Це дуже добре, що наші діти, майбутнє української нації, виростають справжніми патріотами рідної землі.

ПІСНЯ «ДІТИ УКРАЇНИ» виконує вокальна група

1-й ведучий. 9 листопада - День української писемності та мови. Це одне з наймолодших державних свят. Його запроваджено 1997 року за ініціативою Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

2-й ведучий. 6 листопада 1997 року було підписано Указ Президента України, у якому говориться: «На підтримку ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливості ролі української мови в консолідації суспільства постановляю: «Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця».

1-й ведучий: Із святом вас, шановні добродії, із святом, шанувальники рідного слова. Корені українського слова проросли з найдавніших діалектів праслов'янських племен, рясними пагонами розвинулися в часи

Давньоруської держави. Древнє слово квітами-перлами розцвітало у

найдавніших пам'ятках культури Київської Русі, у полемічних творах, у красному письменстві різних часів.

2-й ведучий: Сьогодні наше свято – це свято української мови та писемності.

З часу винайдення писемності фактично почався період документальної історії людства, тому стало можливим не тільки передавати мовну інформацію на відстані, але й закріпити її в часі.

1-й ведучий: Перші спроби письма відносяться приблизно до 35-50 віків до нашої ери. Спочатку це була гілочка пальми – знак миру. Потім – схематичне зображення предмета чи якогось явища. І нарешті – ієрогліфи. Прямим попередником слов'янської мови – є алфавіт, створений великими просвітителами слов'ян – братами Кирилом і Мефодієм.

2-й ведучий: У Київській Русі книги цінувалися, як рідкісні скарби. Мати декілька книг означало володіти цілим багатством. “Повість минулих літ” називає книги “ріками, які наповнюють весь світ мудрістю незмірної глибини”. “Якщо старанно пошукати в книгах мудрості, – зазначав літописець, – то знайдеш користь душі своїй”.

Учень 1. Земля моя, найкраща і єдина!

Я спів твій серденьком своїм ловлю!

Моя найкраща в світі Україна,

Я щиро й віддано тебе люблю!

Учень 2. Мій край чудовий — Україна!

Тут народились ти і я.

Тут над ставком верба й калина,

Чарівна пісня солов'я.

Учень 3. Все найдорожче в цілїм світі,

Бо тут почався наш політ.

Цвінуть волошки сині в житі,

Звідсіть ведуть дороги в світ.

Учень 4. А найдорожча рідна мова —

Джерельцем радісно дзвенить.

І мила пісня колискова,

Чумацький Шлях кудись зорить.

ПІСНЯ «МОВА ЄДНАННЯ» виконує вокальна група

1-й ведучий. Ми — українці. Живемо у вільній незалежній державі —

Україні. Розмовляємо рідною державною мовою. А мова в нас красива і

багата, мелодійна і щира, як і душа нашого народу.

2-й ведучий. Земля українська стародавня, така ж давня і наша мова. Учені

довели, що вік нашої мови — 7 тисяч років. З покоління в покоління, в часи

розквіту та падіння передавали нам предки цей скарб. Народ плекав рідну

мову у піснях, легендах, переказах і передавав від роду до роду, щоб не

загинула.

1-й ведучий. Для нас рідна мова — це не тільки дорога спадщина, яка

об'єднує в собі народну мудрість, вироблену десятками й сотнями поколінь.

Це наша гордість, бо все, що створено нею, увійшло в скарбницю

загальнолюдської культури.

2-й ведучий. Весь світ віддає шану великим володарям українського слова

— Т. Шевченкові та Франкові, Лесі Українці та Коцюбинському, Нечуєві-

Левицькому та Сковороді, Котляревському та багатьом іншим майстрам

слова, що довели милозвучність та багатство мови, щоб передати

прийдешнім поколінням цей дорогоцінний скарб, гідну покоління спадщину,

котру треба примножувати та оберігати.

1-й ведучий. Я цілком згодна, бо нещодавно прочитала слова Ушинського:

«Відберіть мову — і народ уже більше не створить її, нову батьківщину

навіть можна створити, а мову — ніколи; вимерла мова в устах народу —

вимер і народ».

2-й ведучий. А мені спало на думку, що недаремно стільки літ чужинці старалися заборонити нашу мову, нав'язували свою культуру і свою владу.

1-й ведучий. Так. Факти вражаючі. 270 років поспіль намагалися знищити українську мову, а разом з нею і український народ, прагнули, аби він був покірним рабом без мови, без усної народної творчості, тобто без коріння роду нашого. Я пропоную пригадати той тернистий шлях боротьби української мови за незалежність.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ «СКОРБОТНИЙ КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ»

- * 1720 р. — указ Петра I про заборону книгодрукування українською мовою.
- * 1769 р. — видано розпорядження російської церкви про вилучення в населення України українських букварів та книг.
- * 1775 р. — зруйновано Запорозьку Січ та закрито українські школи при полкових козацьких канцеляріях.
- * 1862 р. — закрито українські недільні школи.
- * 1863 р. — указ російського міністра Валуєва про заборону видання книжок українською мовою.
- * 1876 р. — указ російського царя Олександра II про заборону друкування нот українських пісень.
- * 1884 р. — закрито всі українські театри.
- * 1908 р. — вся культурна й освітня діяльність в Україні визнана царським урядом Росії шкідливою.

- * 1914 р. — російський цар Микола II ліквідує українську пресу.
- * 1938 р. — сталінський уряд видає постанову про обов'язкове вивчення російської мови, чим підтинає коріння мові українській.
- * 1983 р. — видано постанову про так зване посилене вивчення російської

мови у школах і поділ класів в українських школах на дві групи — російські та українські, що призвело до нехтування рідною мовою.

У 1989 р. видано постанову, яка закріплювала в Україні російську мову як офіційну загальнодержавну мову.

У 1991 р. прийнята державна програма реалізації української мови та мов національних меншин до 2000 року.

2-й ведучий. Багато десятиліть наша мова знищувалася і плюндрувалася.

Хотіли вирвати язик,

Хотіли ноги поламати,

Топтали під шалений крик,

В'язнили, кидали за ґрати,

Зробить калікою з калік

Тебе хотіли, рідна мати.

А мова не корилася царю –

Ані царю, ані його сатрапам,

З орлом двоголавим стаючи на прю,

Що брав її у пазуристі лапи.

Плюндрованій, не надавали прав,

Немов на звіра, об'являли лови.

Орел впивався в душу, тіло рвав –

Він був безмозкий, хоч і двоголовий.

1-й учень

Коли до серця крадеться тривога, -

За долю України я боюсь, -

З молитвою звертаюсь я до Бога.

І мовою українською молюсь.

Прошу для України в Бога щастя
І захисту для всіх її дітей,
А мова українська, мов причастя,
Теплом своїм торкається грудей...
О Боже мій – Великий, Всемогутній,
Мою українську мову порятуй.

І в світлий день пришестя,
В день майбутній
Вкраїні Царство щастя приготуй.

2-й учень

Гріховний світ вирує неспроста,
Підступний демон, що керує нами,
Та піднімається нетлінно над віками
Велична постать вічного Христа.
О Господи! Знайди нас всіх, знайди,
Бо ми блукаєм хащами ще й нині.
Прости гріхи й провини безневинні,
І до спасіння всіх нас поведи.

3-й учень

О Господи! Зціли нас всіх, зціли,
Всели в серця неопалиму мрію,
Щоб ми, впізнавши віру і надію,
Жорстокий світ добром перемогли.
Моя прекрасна українська мова,

Найкраща пісня в стоголоссі трав,
Кохане слово, наше рідне слово,
Яке колись Шевченко покохав.

4-й учень

Ти все знесла: насмішки і зневаги,
Бездушну гру ворожих лжеїдей,
Ти, сповнена любові і відваги,
З-за ґрат летіла птахом до людей.
Ти наш вогонь на темнім полі битви,

Невинна кров, пролита в боротьбі,
Тебе вкладаєм тихо до молитви
І за спасіння дякуєм тобі.

1-й учень

Рідна мово моя українська,
В світі гордо, натхненно звучи!
Волелюбна моя, материнська,
Мово рідна моя, не мовчи!
Хай же світлою буде дорога
Серед різних нелегких доріг...
Ми звертаємось нині до Бога,
Щоб тобі, мово, він допоміг.
Матір Божа, свята і єдина,
Дай нам щастя, любові й тепла!
Щоб квітуча моя Україна

Рідну мову, як стяг, підняла.
Будь прихильною, Матінко Божа!
Жити праведно в світі навчи!
Щоб світила нам зірка погожа.
Мово рідна моя, не мовчи!

2-й ведучий. Сьогодні зі щирими словами ми звертаємось до Господа, щоб він оберігав нашу мову, нашу батьківщину, наш народ. Щоб нарешті на нашій землі не завтра, а вже сьогодні запанував мир і спокій, щоб матері не оплакували синів, які гинуть на своїй же землі. Щоб наші вороги усвідомили, що ми єдиний народ, що Україна – сильна, єдина, неділима – від Заходу до Сходу, від Півдня до Півночі, і нікому ніколи не вдасться поставити її на коліна.

ПІСНЯ «УКРАЇНА - ЦЕ МИ» виконує вокальна група

Читець I Мово, українська, мово моя мила!
Ти уся із співу, весняних дібров.

Ясна – як усмішка, чиста – як сльозинка.

Ти моє найбільше щастя і любов.

Я до тебе мово, так горнуся щиро

У слова вслухаюсь різні і прості.

Мово моя, мово – найдивніше диво

Ти моя молитва в радості й журбі.

Читець II Я тебе, кохана, в душу увібрала

Разом з материнським щедрим молоком,

А іще з піснями, що їх так співала

Матінка, схилившись над моїм чолом.

Ти уся із співу, весняних дібров.

Мово, моя мово – мовонько шовкова,

У вінку біленькім – світла і легка.

Ти для мене завжди бажана й святкова.

І мене без тебе на землі нема.

1-й ведучий Зараз не тільки наша мова, а й наша батьківщина переживає важкі і складні часи. Нам приходится доводити всьому світу своє право бути вільними, право вирішувати самим свою долю. Це дуже важко. Кращі сини кладуть життя на алтар свободи. Прикро, що в ХХІ ст., технічний прогрес досягнув нечуваних висот, а моральність, духовність занепала настільки, що людське життя стало розмінною монетою. Та попри все ми віримо, що правда на нашому боці, а де правда, там і Бог, а значить і перемога. І ми обов'язково побудуємо нову європейську Україну, з новими правдивими законами, заживем по-новому, вільно і щасливо, бо інакше і бути не може.

1-й учень

Як важко зводитись з колін...

Ще важче бути підневільним

І підійматися з руїн

Людської гідності й терпіння.

А потім далі йти і йти -

Рішуче, мужньо, без упину -

До сокровенної мети

Свого народу України.

Не можна жити у ярмі

Та сподіватись на свободу.

Ганебно борсатись в багні,

Якщо ти син свого народу.

2-й учень

Він і подумати не міг,

Що станеш ти його героєм.
Майдане мій! Ти переміг
Щонайдорожчою ціною!
О, дай нам, Боже, каяття...
Дороги в рай не вибирають.
Нас повернули до життя
Герої - ті, що не вмирають.
У вірності твоїх синів
Віднайнеш сили, Україно!
Не важко зводитись з колін.
Не варто жити на колінах!

Танець «КАЛИНОВА УКРАЇНА»

19-й учень

Не розчаровуйсь в Україні –
Немає єдності у нас.
То наша головна провина
За весь неволі довгий час.
Не розчаровуйсь в Україні.
А зрозумій її печаль.
Що робиш ти для неї нині –
У себе спершу запитай.
Не розчаровуйсь в Україні.
Вона свята, а грішні – ми.
В її недолі часто винні
Її ж бо дочки і сини.
Не розчаровуйсь в Україні.

Ідеї волі певним будь.

Бо тільки той є справжнім сином,

Хто вмів неньки біль збагнути.

Не розчаровуйся в Україні.

Вір, що мине важка пора,

Розквітне пишний цвіт калини

В садках достатку і добра.

Учениця:

Я українка вірою і кров'ю,

Моє коріння тут, у цій землі.

Вона моєю живиться любов'ю,

А я страждаю болями її.

Я українець, син народу того,

Що відвикає нині від ярма.

Я не корюся, я молюся Богу

І вірю в те, що все це не дарма.

Учень:

Я українець, смутком оповите

Моє кохання, як гірке вино.

Моя рідня розкидана по світу,

Як буйним вітром золоте зерно.

Я українка! - цього не відняти,

В моїй душі співають солов'ї,

Були такими мої мама й тато,

Й такими будуть правнуки мої!

1-й ведучий

Вірмо, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. А ми маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільной, демократичной України, якою пишатимуться наші нащадки.

Чтець 1 Не ділімо цю землю,

Не ділімо це небо,

Не ділімо хатини

Й сім'ї не ділімо!

Бо ми - браття, єдині

В українському слові,

В українськiм коріння,

В українській любові!

Читець

Нам милосердя, Господи, подай,

До всіх страждущих і незахищених,

Ми ще від страху і злі, і сліпі,

В душах у нас ще багато, що знищено.

Благослови рід людський на Добро!

Душі відкрий нам до злагоди й миру!

Щоб на Вкраїні незгод не було,

Нас сохрани! І спаси! І помилуй!